

РЕШЕНИЕ

№ 4939

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4124** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на Кмета на СО – район „О. Купел“, чрез гл. юриконсулт С. срещу решение №29743/ 31.01.2020г. на СРС, I ГО, 38 състав по гр. д. №87696/2017г. С което е отменен мълчаливият отказ на Кмета на Столична община район „О. Купел“ за издаване на удостоверение и скица по молба с вх. № АБ-00-1270 от 27.01.2010г. и е осъдена СО район О. купел да заплати разноски за адвокатско възнаграждение на жалбоподателките Е. Г. М. – И., М. Н. М. и Л. И. М..

Касаторът, развива съображения, че процесната заповед е издадена в съответствие с разпоредбата на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, като застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на наредба №7/2003 за правила и нормативи за устройството на отделните видове територии и устройствени зони. Площта с техническо съоръжение – оранжерии и мотел с прилежащата им инфраструктура е с режим на ползване и не позволява строителство, съгласно т.1.8.1., буква в) от Заповед № РД-02-14-461/26.08.2003г. на министъра на МРРБ и представлява пречка за определяне на тази площ за свободна от застрояване. Претендира се присъждане на юриконсултско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание касаторът се предзставлява от юриконсулт Б., която поддържа жалбата. Ответниците по касация се представляват от адв. Ж., който

изразява становище за правилност на оспореното решение на СРС в писмено становище (заявление), подадено по делото. Представителят на СГП взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Предмет на оспорване обаче пред СРС е мълчалив отказ за издаване на удостоверение и скица и липсва като предмет, както в първоинстанционното, така и в настоящото касационно производство “процесна заповед“, поради което аргументацията в жалбата е несъстоятелна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното от фактическа страна:

Е. Г. М. – И., М. Н. М. и Л. И. М. са оспорили мълчаливия отказ на кмета на СО район О. купел да издаде по тяхна молба удостоверение по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроено и незастроена площ на подлежащ на възстановяване имот с пл. №840 в реални граници в урбанизираната територия на [населено място]. Според изложеното пред първоинстанционния съд от административният орган, причината за неиздаване на удостоверение и скица за имота е, че за имот с пл. № 840 молителите на са представили документ за собственост. Във връзка с висящо реституционно производство за имота е необходимо издаване на удостоверение и скица по чл.13 ППЗСПЗЗ. СРС, в оспореното решение е приел, че е налице мълчалив отказ на административния орган, поради непроизнасяне в срок по подадената молба вх. № АБ-00-1270 от 27.01.2010г.

Касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо. В рамките на правомощията си по чл.218, ал.2 АПК преценя същото като правилно по отношение прилагането на материалния и процесуалния закон.

Съгласно чл. 11 общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. Според ал.3 застроената част, която не се възстановява на собствениците в имотите по ал. 2, т. 2 и 3, включва застроената площ на сградата и прилежащия терен. Съгласно ал.4 застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

С влязло в сила на 09.09.2009г. решение на СРС 32 състав е отменено решението № Р67ГБ/16.04.2007г. на ОСЗГ“О. купел“, в частта, в която на наследниците на М. Матов е отказано възстановяването на правото на собственост в съществуващи стари реални граници върху нива от 6,762 дка, IV кат., находяща се в землището на Горна баня, м. Барите, съставляваща имот пл. № 839 и 840 и е върната преписката за ново произнасяне. В хода на обжалване на Решение № Р67ГБ/16.04.2007г. СРС е назначил СТЕ, която въз основа на същия НА е идентифицирал двата имота пл.№ 839 и пл. № 840. Същото са направили и служителите на район О. купел през 1998г. - Приложено по делото е издадено по-рано удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ за същия имот пл. № 840 от кад. лист 398 по кадастралния план от 1943г., който по графични данни съдържа 4070кв. м., като от тях могат да бъдат възстановени 2200кв. м., издадено по молба от 09.06.98г., както и скица за същия имот от 14.09.1998г. Влязлото в сила съдебно решение от 06.08.2009г. на СРС 32 състав подлежи на изпълнение от

административния орган, на който преписката е била върната за произнасяне, съгласно дадените в решението указания, след определяне на застроената част от имота, но по отношение на процесния имот пл. № 840, в Заповед РД-09-44/19.03.2011г. на Кмета на района няма никакво произнасяне. След като съдът, с влязло в сила решение е приел, че имотът може да бъде идентифициран и го е идентифицирал, то Районният експертен съвет по УТ не е бил компетентен да преразглежда отново въпроса, каквото е направил в Протокол №7/22.02.11г., статия 8, а административният орган е бил длъжен да се произнесе изрично по отношение на имот пл. № 840, дори и с отказ, но мотивирано, който отказ заинтересованите лица да могат да обжалват. Позовавайки се единствено на становището на РЕСУТ в Протокол №7/22.02.11г., статия 8, което е вътрешноведомствен акт, противоречащ на влязло в сила съдебно решение, незаконосъобразно кметът на СО район О. купел мълчаливо е отказал издаване на удостоверение и скица по молбата с вх. № АБ-00-1270 от 27.01.2010г., подадена от Е. Г. М. – И., М. Н. М. и Л. И. М.. Решението на СРС е правилно и следва да се остави в сила, а касаторът да се осъди да заплати направените и доказани от ответниците по касация разноски за адвокат. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, XXI - ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №29743/ 31.01.2020г. на СРС, I ГО, 38 състав по гр. д. №87696/2017г.

ОСЪЖДА кмета на Столична община, район „О. купел“ да заплати на Е. Г. М. – И. направените разноски по делото в размер на 600 лева.

ОСЪЖДА кмета на Столична община, район „О. купел“ да заплати на М. Н. М. направените разноски по делото в размер на 300 лева.

ОСЪЖДА кмета на Столична община, район „О. купел“ да заплати на Л. И. М. направените разноски по делото в размер на 300 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.